

בבית המשפט העליון**בע"מ 6571/22****בע"מ 5388/22**

לפני: כבוד המשנה לנשיאה ע' פוגלמן
 כבוד השופט נ' סולברג
 כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המבקשת בבע"מ 6571/22
 והמשיבה 1 בבע"מ 5388/22 : פלונית

המבקשת בבע"מ 5388/22
 והמשיבה 1 בבע"מ 6571/22 : פלונית

נ ג ד

המשיבה 1 בבע"מ 6571/22
 והמבקשת בבע"מ 5388/22 : פלונית

המשיבה 1 בבע"מ 5388/22
 והמבקשת בבע"מ 6571/22 : פלונית

המשיבות 2-3 בבע"מ 6571/22
 ובבע"מ 5388/22 :
 2. היועצת המשפטית לממשלה
 3. עו"ד סנדרה בוכהיים דה וינד, אפוטרופא לדין

בקשת רשות לערער על פסק הדין של בית המשפט
 המחוזי בחיפה (כבי' השופטים ס' ג'יוסי, ע' אטיאס ונ'
 סילמן) בעמ"ש 46465-01-22 מיום 22.7.2022

תאריך הישיבה: י"א בניסן התשפ"ג (2.4.2023)

בשם המבקשת בבע"מ
 6571/22 והמשיבה 1 בבע"מ
 5388/22 : עו"ד מתן חודורוב; עו"ד איוונה טופצ'שווילי

בשם המבקשת בבע"מ
 5388/22 והמשיבה 1 בבע"מ
 6571/22 : עו"ד עירא הדר; עו"ד מיכל עדן

בשם המשיבה 2 בבע"מ
 6571/22 ובבע"מ 5388/22 : עו"ד יסכה פיר-יוסף

בשם המשיבה 3 בבע"מ
 6571/22 ובבע"מ 5388/22 : בעצמה

פסק-דין

מחלוקת נטושה בין המבקשת למשיבה 1 בבע"מ 6571/22 (להלן: המבקשת והמשיבה 1, בהתאמה) בשאלת מתן צו הורות פסיקתי שיכונן קשרי הורות בין המשיבה 1 לבין הקטין אלמוני. בית המשפט לענייני משפחה (כב' השופטת ה' גורביץ עובדיה), דחה את הבקשה למתן צו ההורות בעוד שבית המשפט המחוזי בדעת רוב (כב' השופטים נ' סילמן וע' אטיאס נגד דעתו החולקת של כב' השופט ס' ג'יוסי) קיבל את הערעור שהוגש לו והורה על מתן צו הורות פסיקתי המכיר באלמוני כבנה של המשיבה 1.

לכך מכוונות בקשות רשות הערעור שלפנינו.

הבקשה העיקרית (ומכאן גם הבחירה בהגדרות "מבקשת" ו"משיבה 1") מכוונת כנגד עצם מתן צו ההורות במקרה זה. המבקשת טוענת כי בית המשפט המחוזי שגה בהכרעותיו, ובין היתר במסקנות בכל הנוגע לשיהוי בהתנהלות המשיבה 1, במסקנות הנוגעות לזוגיות המבקשת והמשיבה במועדים הרלוונטיים, במסקנות בכל הנוגע לעמדת גורמי המקצוע ובכל הנוגע לטובת הקטין. מטעמים אלה מבקשת היא ליתן רשות ערעור ולבטל את פסק דינו של בית המשפט המחוזי.

המשיבה 1, היועצת המשפטית לממשלה כמו גם האפוטרופא לדין סבורות כי אין עילה למתן רשות ערעור, וכי גם לגופם של דברים לא נפלה טעות בהכרעה.

לאחר ששקלנו את טיעוני הצדדים בכתב ובעל פה, לא מצאנו עילה למתן רשות ערעור בעניין זה. כידוע, רשות ערעור בגלגול שלישי תינתן רק במקרים חריגים, כאשר ההליך מעורר שאלה משפטית החורגת מעניינם של הצדדים, או על מנת למנוע עיוות דין. לא זה המצב בענייננו. התשתית הנורמטיבית שעל יסודה הוכרע הערעור לא היתה שנויה במחלוקת בין שופטי ההרכב, ואף לא נכללה בה שאלה משפטית חדשה שטרם הוכרעה, והמחלוקת נסובה על שאלות שהן רגישות, אך יישומיות, כאלה שאינן חורגות מן העניין הפרטני שעל הפרק. בעניינים כגון דא, אין עילה למתן רשות ערעור.

למעלה מן הצורך נוסיף כי הכרעת בית המשפט המחוזי בערעור בשאלת מתן צו ההורות הפסיקתי מקובלת עלינו גם לגופה מנימוקיה, וכי היא תואמת את

העקרונות שנקבעו בפסיקתו של בית משפט זה.

המשיבה 1 מצידה הגישה אף היא בקשה למתן רשות ערעור, בשני נושאים. הראשון הוא הימנעות בית המשפט המחוזי מלהכריע בערעורה לגבי ביטול הוצאות שנפסקו לטובתה. ייאמר מייד כי על פי אמות המידה המקובלות, וגם אם הדבר עשוי לעורר קושי, אין עילה למתן רשות ערעור בגלגול שלישי בשאלה זו.

בנושא השני – הימנעות בית המשפט מקביעת הסדר משמורת משותפת וחלוקת זמני שהות שוויוניים לגבי הקטין בהינתן צו ההורות הפסיקתי – החלטנו לדון בבקשה כאילו ניתנה רשות והוגש ערעור על פי הרשות שניתנה.

בשל כך שהסדר המפגשים בין המשיבה 1 לבין הקטין אלמוני בוטל על ידי בית המשפט המחוזי ביום 9.2.22, קודם למתן פסק הדין בערעור, ערים כל הצדדים לכך כי נוכח הנתק הממושך ובשים לב למערכת היחסים הטעונה בין המבקשת למשיבה 1 והרקע המשפחתי המורכב, חיוני כי חידוש המפגשים ייעשה בפיקוח והנחייה מקצועיים בליווי בית המשפט לענייני משפחה. המשיבה 1 מצידה הדגישה כי גם בהינתן האמור ישנה חשיבות לחידוש הקשר בהקדם האפשרי בנסיבות שבהן כוננה הורותה, ובהינתן ניתוקה הממושך מהקטין.

שקלנו את טיעוני הצדדים. בית המשפט המחוזי הנכבד לא כלל בפסק דינו התייחסות להסדרי שהות ומפגשים שיוציאו מהכח אל הפועל את הכרעתו העקרונית בדבר מתן צו הורות פסיקתי.

בנסיבות אלה יש מקום להשבת הדיון לבית המשפט לענייני משפחה, על מנת שיתן הוראות מתאימות תוך ליווי צמוד של גורמי הטיפול המתאימים, לרבות עו"ס לסדרי דין, באופן הדרגתי.

בית המשפט יורה על תחילת קיום המפגשים (בשלב הראשון למצער במתכונת בה התקיימו בעבר או במתכונת דומה), ובלבד שהמפגש הראשון ייערך עד ליום 15.5.2023, ויעשה כל מאמץ לקבל עמדה ראשונית של גורמי הטיפול בעניין זה.

בכך מסתיימים ההליכים שלפנינו. חרף ה"היסטוריה" הכאובה, תקוותנו היא כי המבקשת והמשיבה 1 יירתמו להליך חידוש המפגשים ולקביעת הסדרי שהות מתוך

ראיית טובתו של הקטין, והתעלמות – ככל הניתן – ממשקעים קודמים.

מטעם זה אף החלטנו לא לעשות צו להוצאות בהליכים שלפנינו.

ניתן ביום י"א בניסן התשפ"ג (2.4.2023).

נוסח זה הותר לפרסום כאמור בהחלטה מהיום, י' באייר התשפ"ג (1.5.2023).

ש ו פ ט ה

ש ו פ ט

המשנה לנשיאה

מרכז מידע, טל' 077-2703333 *3852 ; אתר אינטרנט, <https://supreme.court.gov.il> עת 22065710_M12.docx